

особена хектографска хартия, с която могло да се изваждат стотина екземпляра изведнаж, прави кратки записки, вероятно чернови на съобщения, които е изпращал: 2 март. Получих сведенията. Получена е всичката хартия... получих още 1 тенекия, 25 плика, 5 готически пера..., отчита всеки изпратен екземпляр: 9 март. Пращам ви 5 брой на вестника – 17 екземпляра, от които един за Кръстева. Напряко на две страници на тефтерчето с химически молив е записана незавършена и непубликувана творба, на гърба на същия лист са имената на четници: Йонко Вапцара – 22 от Банско, Ал. Китанов – бивш учител, 22 от Лешко, Симеон Николов – 24 от Бая, Мистър Ристъов – от Борово, 35 г. Над датата 30 ян. е стенографирано: Стихотворение. Мотиви... Ботевите песни. Веднага след това е отбелязано: Действителността и сладостта на съня (Б., с. 241–285). Модернистичен естетически постулат? Или жаждан покой?

Четата, името на вестника, Ботевите песни – Яворов биографизира житейски избори, поведенчески жестове, емблематични слова на възрожденския поет, сливайки персонификацията на модерен автор с националноосвободителния идеал.

На 23 ноември 1903 г. издателството на Хр. Олчев публикува второ издание на „Стихотворения“ от П. К. Яворов с предговор от П. П. Славейков. Стихосбирката с познати стихове ще създаде на поета нов образ – на модерен творец. В края на януари 1904 г. в същото издателство излиза и „Гоце Делчев. С четири портрета и две снимки от писма“ от П. К. Яворов. Книгата ще върне мислено времето назад към апостолите на свободата, ще нарече националния въпрос живи рани и ще разкаже за един от героите на безпримерно себеотречение, беззаветно самопожертвование⁶.

Поет на модерната чувствителност и автор на героизирана биография на македонски воевода – на 14 юни 1904 г., Яворов отпътува за Женева. Сред личните му вещи е бележник със сиво-черна корица. Тук ще запише посещенията си в Художествения музей във Виена, в Женевския градски музей, адреси, варианти на стихове, фраза на френски език. След завръщането си в София тук ще препише и варианти на народни песни за Индже, замисляйки драма (Б., с. 287–322). По същото време Яворов ползва и тефтер с бежова корица. Неговата употреба извиква най-много въпроси. Не е датиран. Издателите допускат, че е от 1904 г. и го наричат Македонски поетически бележник⁷. Стиховете от „Хайдушки песни“, написани тук, са вече публикувани година по-рано – в „Мисъл“ и в издавания от Яворов хектографски вестник „Свобода или смърт“. Също печат

⁶ Яворов, П. К. Гоце Делчев. – В: П. К. Яворов. Съчинения в три тома. Т. 3. С., 1971, с. 137, 139.

⁷ Личните бележници на П. К. Яворов. Цит. изд., с. 17–18.